

FRA HOLBÆK AMT

Mindre Meddelelser

Da Kirkeklokken kom tilbage til Sejro

Af Vald. Møller.

»I Krigen mellem Danmark og Sverige har de svenske Sørovere ofte anfaldt denne Ø og derpaa skændet og brændt alt, hvad de ikke kunde plyndre og røve bort med sig; endelig har de 1678 ganske forjaget Indbyggerne og fra Kirken med sig bortført tvende Klokker, som i dens Taarn befandtes, saa at Indbyggerne, da de efter Fredsslutningen igen kom til Landet, en Tid lang maatte holde deres Gudstjenester uden Klokker. Den største af Klokkerne blev ved Nedtagelsen og Transporten spoleret og beskadiget, saa at den ej til nogen Kirketjeneste kunde bruges, men den mindste kom uskadt til Sverige og blev foræret til den tyske Kirke i Gottenborg*) og i dens Taarn ophængt, men saa snart dette var sket, begyndte Klokken af sig selv at svinge sig og ringe med saadan Hastighed, som om den med Menneskehænder med største Magt var bleven bevæget; herved blev Kirkens Forstandere og alle andre forskrækkede, saa at den af Taarnet blev nedtagen, og ingen vilde videre anvende den til nogen Kirketjeneste eller Brug, men Forstanderen skrev Anno 1680 et Brev til Præsten paa Sejro, Hr. Ole Rasmussen, at Øens Indbyggere maatte komme og hente deres Kirkeklokke tilbage igen og betale de Omkostninger, som var paagangen paa dens Fremførsel fra Skibet til Kirken, givende derhos Aarsagen til denne besynderlige Velvillighed til Kende, at de ikke vilde ringe Klokken, som var deres Kirke paa Sejro ved Røven fratagen, men da forbemeldte Præst paa Almuens Vegne svarede, at de for Fattigdom og Armods Skyld ikke vare i Stand til at lade Klokken saa langvejsfra bringe tilbage, mindre at betale de af dem derfor ønskede Omkostninger. Saa lod Gottenborgs Indbyggere selv paa egen Bekostning føre Klokken lige til Helsingør med et andet hosføjet Brev til Præsten af Dato 10. Oktober 1680, hvorudi han blev

kundgjort, at de nu selv havde ladet Klokken bringe til Helsingør og forlangende af Indbyggerne ingen Omkostninger i nogen Maade godtgjort, men at de nu selv maatte besørge at faa Klokken fra dette Sted i deres Nabolag(!) transporteret igen til deres Kirke, hvilket og skete, saa at Klokken det tredje Aar efter dens Bortførelse Anna 1681 igen kom til sit Sted; i Slutningen af dette sidste Brev gav de Gottorpborgere selv den Omstændighed til Kende, hvorfor de skillede sig af med Klokken, idet de ønskede, at denne Klokke, som af sig selv havde ringet, maatte fremdeles i Fred herefter paa sit eget Sted i mange Aar ringes og bevares.«

* * *

NOTER. Ovenstaaende er fundet i Indberetningen til Thura (p. t. i Nationalmuseet); efter Skriften at dømme mener jeg, at Thura selv har skrevet den (og flere andre Stykker med samme Skrift).

Havde det været en Sejro-Præst, vilde hans Meddelelse nok have været dateret og underskrevet med hans Navn.

Præsten Ole Rasmussen, der skrev sit Navn Oluf Pochstein, virkede paa Øen fra 1663 til sin Død 1682. Ved en Brand i Præstegaarden gik en ældre Kirkebog op i Luer (vel fra 1645—63), hvorfor han begyndte en ny. Med sin meget sirlige Skrift beretter han, »at Hr. Oluf Pochstein blev kaldet hertil Dom. 5. Trin. 1663 og har begyndt denne Kirkebog efter Series Pastorum at regne«. Her fortæller han, at den 4. Maj 1663 druknede ved en meget ulykkelig Hændelse efterskrevne, som de i en Baad skulde lægge i Land fra Matz Mortensens Skude:

1) Den hæderlige og vellærde Mand, Hr. Søren Marcussen, Sognepræst her til Steden, sammen med nogle andre, der efter Hs. kgl. Majestæts Ordre skulde taksere foreskrevne Skude efter sin Drægtighed. Han havde betjent Staden i 9 Aar og 2 Mdr., hans Alder blev 35 Aar.

2) Peder Hansen, som var Kirkeværge — udi hans Alders 53. Aar.

3) Morten Pedersen, ung Karl, som ejede den halve Skudepart.

4) Hans Thomisen, en fattig Karl, som opholdt sig udi Præstegaarden — 40 Aar.

5) Jens Pedersen, en liden Dreng, som var 13 Aar.

Anno 1664, den 11. July.

I lige Maade meget ulykkeligen druknede disse efterskrevne mellem Øen og Callingborg:

1) Jens Sørensen, Sogndegn her til Staden, der han havde forestaaet sit Kald paa syvende Aar udi sin Alders 35. Aar.

---

*) Gottenborg = Gøteborg.

- 2) Niels Hansen, en gammel Bonde her af Byen — 50 Aar.
- 3) Rasmus Pedersen, Ungkarl, i sit Alders 24. Aar.
- 4) Peder Pedersen, Smed, Ungkarl, der han var var 22 Aar.

Disse to sidste drev her i Land 3 Uger derefter, den ene ved Sande, den anden ved Mastrup, men Degnen og Niels Hansen kom i Land paa Sjællands Odde, hvor de blev begravet.

— Præsten synes ellers at være faldet godt til paa Øen og giftede sig 1665 med en Pige fra Sejrogaarden; hun hed Anna Jørgensdatter. — 2 Sønner. 21 Juni 1678 stak svenske Kapere Ild paa Præstegaarden, saa dennes Beboere i et halvt Aar var flygtet til Sjælland.

De kom dog tilbage, og Præsten fik jo den Glæde at se og høre den lille Kirkeklokke, der paa en saa mirakuløs Maade kom tilbage.

1682, 11. Oktober, skriver Præsten sidste Gang i Kirkebogen: Begroff Hr. Peder af Vissinge i min Svaghed. Anders Rasmussen af Sejroby.

Kort efter endte Præsten sin lidt urolige Tilværelse, og Øen fik en ny Sjælesørger.

Kilder: Indberetning til Thura 1755. Sejro Kirkebog fra 1663.